

BAROK MÁRK

Inflexió

*Magaslaton ma megpihent a tél.
Amint tavasz leheletét megérezzi,
A lendület tovább alig viszi:
Megáll. Megáll. A pillanat metastabil.*

*Eső itatja tó vizét,
Ruhát magára ránt az ág.
Melinda zöld szemébe néz a Nap,
Melóba áll a pókfonál.*

*Remélhetem, hogy itt maradsz ma este?
– Melinda súgja tétován.
Mesék fedik be mind a hajlatát,
Lebeg haján a napsugár s a félhomály.*

BAROK MÁRK (1976, Debrecen) a Debreceni Egyetemen lett orvos, majd szerzett PhD fokozatot. Jelenleg kutatóorvos a Helsinkii Egyetemen. Több lapban jelentek meg novellái, versei, másfél kötete van.

Meghívón

*(Nem hiába jöttem késve,
Így lett e vers Wördbe vésvé.)*

*Arról van szó, hogy mióta
Veled lettem szimbióta,
Szép szemedben a zöld opál
Mindent elűz, ami kopár.*

*Rólad van szó, kis Meli,
Ki pulzusom emeli,
Pontosabban pulzusszámom,
Csókod ízét érzem számon.*

*(Most a polcot szerelem,
Jaj, de szép a szerelem!)*

Páva sztrít

*A Páva sztríten, itt
E lombos szegleten,
Ma, tegnap, holnap,
Mondhatnám rendesen,
Melinda surran csendesen.*

Hbr

*Vádoltalak, hogy stréberül
Tanulsz, miattam, héberül,
Szemedbe ez sem
faragott
haragot.*